

ВИНАРСКО-ЗЕМЛЕДЪЛЧЕСКИ

ВѢСТНИКЪ

Редактира се отъ редакционно-административния комитетъ, състоящъ отъ: Хр. С. Георгиевъ управител на Княжеския доза и изби въ гр. Евксиноградъ, В. П. Вълчевъ, Д. Торомановъ, А. Гечевъ и К. Илиевъ, учители при Плъвенското Държавно Винарско-Земедѣлческо училище, М. Чукчуковъ и К. Малковъ, учители при Русенското Държавно Земедѣлческо училище.

„Винарско-Земедѣлчески ВѢстникъ“ излиза два пъти въ мѣсекта: на 1 и 15 ч.

Годишната му цѣна за България е 4 л., за въ странство — 5.

Всичко, що се отнася до вѢстника, се испраща до редакцията въ гр. Плъвень.

Необнародвани рѣкоши, по желанието на авторите имъ, се вършатъ съ неплатен писма.

За обявления на 4 стр. се плаща по 20 ст. на редъ.

 На всичките ученици се отстъпва за 3 лева годишно.

СЪДЪРЖАНИЕ: 1) Курсъ за земедѣлческия надзиратели; 2) Културата на захарното цвѣцло, продължение отъ брой 13-и; 3) Нашите мѫжки мънастири и земедѣлието при тѣхъ, продължение отъ брой 14-и; 4) Нашите насища; 5) Съдѣдия за конкурсите по земед. и скотовд. прѣзъ 1897 г.; 6) Болести въ домашните игнаци; 7) Корреспонденция; 8) Отъ редакцията; 9) Обявление; 10) Метеорологически бюллетинъ.

Курсъ за земедѣлческия надзиратели.

Съгласно окръжното подъ № 5513 отъ 26 Септемвр. 97 г. отъ Министерството на Търговията и Земедѣлието, испититѣ, които земедѣлческиятъ надзиратели трѣбва да повтарятъ на 1-ий Октомври т. г. се отлагатъ, защото Министерството е устроило за сѫщите единъ курсъ, въ когото тѣ ще се подготвятъ предварително преди да бѫдатъ подложени на испитъ. Споредъ тоя окръжно курсъ щѣль да бѫде само върху слѣдующите предмети, които слабо били минавани въ училищата въ онай врѣме, когато сѫ свършили повечето отъ земедѣлческиятъ надзиратели, а именно: Технология, Ентомология и Геодезия.

Тази мѣрка на Министерството на Земедѣлието заслужава похвала, защото това явно показва, че то се грижи за подновяване на знанията на подвѣдомствените му органи. На тази толко похвална мѣрка на Министерството нетрѣбва да остане безъ всѣкаква критика, като се вземе предъ видъ като отъ какво най-главно иматъ нужда земедѣлческиятъ надзиратели и въ какво направление би трѣбвало да се допълниятъ тѣхните знания.

Да открие Министерството курсъ по Технология, Геодезия и Ентомология произлиза отъ това, че земедѣлческиятъ надзиратели сѫ се показвали най-слаби именно по тѣзи предмети при минилюгодинните испити, отъ които и пропаднаха почти всичките. Нѣ дали само тѣзи предмети сѫ за които трѣбва да се открива курсъ? Раз-

бираме да се открие пъкъвъ курсъ по Ентомология, Земедѣлие, Скотовдество и Земедѣлческа Економия, нѣ никакъ не и по Технология и Геодезия. Наистена че и тѣзи предмети сѫ важни, нѣ не е сега врѣмето, когато и за тѣхъ трѣбва курсъ. Много по добре би било, ако този курсъ бѣше по всичките предмети, или пъкъ само по отъ насъ посочените, отколкото по Технология и Геодезия.

Относително траянието на курса, намираме, че то пакъ е много. Единъ подобенъ курсъ може да трае най-добре 15 — 20 дена и ще може да даде сѫщите и по добри даже резултати, отколкото едно или двумѣсечнийтъ. При повечето дневно траяние на курсъ отъ страна на преподавателите ще се преподаватъ и такива работи, които малко ще ползватъ курсияните; когато пъкъ за по ежено врѣме ще се взематъ само най-важните работи отъ различните клонове на земедѣлието.

Единъ подобенъ курсъ би билъ твърдъ полезенъ, нѣ ако обемаше слѣдующите предмети: 1) По земедѣлческия сдружения, специално Райфайзенови касси и др. въпроси отъ земедѣл. економия, 2) по торението, 3) по отгледването на различните земедѣл. растения, които иматъ значение въ насъ, 4) по врѣдителите на съкъоми и растителните паризити по земедѣл. растения, 5) по хранението на животните и пр. Тѣзи отдели отъ общата земедѣлческа наука бихъ могли да се свършатъ въ 15 — 20 дена и то даже съ всичките имъ практически показания.

Ние мислимъ даже, че длѣжността на Министерството да прѣдвижа всѣка година подобни курсове за земедѣлческия надзиратели, съ което ще накара и самите тѣ да се позаинтересу-

ватъ повече и да слѣдятъ литература по земедѣлието.

Подобни курсове се откриватъ за земедѣлческите надзиратели и въ други страни, нѣ цѣльта на тѣзи е само запознаването имъ съ новите от critия по разните земедѣлчески предмети, защото иначе не е възможно на земедѣлческия надзиратели да слѣдятъ цѣлата литература и да научватъ всичките нови промѣнения. Въ Германия Централното земедѣлческо дружество си е взело между другите задачи и тази да основава курсове и за пътующите учители по земедѣлието и то въ централна Германия — градът Eisemach. Въ тѣзи курсове се четатъ лекции отъ забѣлжителни професори и практици слѣдъ които има винтиги и свободни разисквания, които траятъ по нѣколко отдѣлни часове. Това дружество държа вече два подобни курса и замира, че отъ тѣхъ има доста добри резултати. Сѫщото това би могло да направи нашето Министерство на Търговията и Земедѣлието, като събира земедѣлческите надзиратели всяка година за късо време, така щото никъде да не се почувства даже тѣхното отсътствие отъ окръзитъ имъ и сѫщеврѣменно тѣ ще се въсползватъ да изучатъ много работи по земедѣлието, които се прѣпоръжватъ за сега. Освѣнъ това самото срѣщане на земедѣлческия надзиратели е важно, за да сравнятъ кой какво е направилъ и кой какъ действува за подобрене на земедѣлието въ респективния му районъ.

Културата на захарното цвѣкло.

(Продължение отъ брой 13)

Жътва и съхранение на захарното цвѣкло.

Онѣзи мѣстности гдѣто прѣзъ пролѣтъта валиятъ по често дъждове, а прѣзъ есенъта по малко или никакви сѫ най-отговаряющите за отгледването на захарното цвѣкло.

Тъкмо кждѣ края на лѣтните мѣсечи цвѣклото започва да зреѣ, а прѣзъ първите дни на мѣсецъ Октомври то узрѣва. Съвршеното узрѣване на цвѣклото може да се познае много лесно отъ едно упражнено око: отъ най-напрѣдъ листата му изгубватъ ясно зелената си боя, която започва да се прѣобрѣща въ слабо жълтенкова. Цвѣклото не започва да зреѣ на всѣкїде въ едно и сѫщо време; то (зрѣнието) зависи отъ климата, почвените условия и отъ торътъ, който е хвърленъ въ нивата. Затова съ успѣхъ може да отгледва цвѣкло само онзи земедѣлецъ, който е проучилъ физическите свойства на почвите си, защото отъ тѣхъ зависи торението имъ. Торъ който съдѣржа въ голѣмо количество азотъ бива всѣкога причина да узрѣи цвѣклото по кжено, когато фосфорните торове ускоряватъ зрѣнието му.

Дали цвѣклото е узрѣло може да се опредѣли най-много съ поларизатора, но понеже земедѣлците нѣматъ този апаратъ на расположение, то управлението на захарните фабрики правиътъ много добрѣ гдѣто тѣ опредѣлятъ врѣмето прѣзъ което трѣба да се вади цвѣклото, като, разбира се, слѣдятъ съ поларизатора елемента на захарността въ цвѣклото. На това обстоятелство особено трѣба да обрѣща внимание управлението на бжджищите наши захарни фабрики, защото нашия земедѣлецъ не ще влѣзе въ ноймата на дѣйствителната практика по отгледване и прибиране на цвѣклото, още за дѣлго време. Смѣтките на много фабрики сѫ вземали лошо направление вслѣдствие на това, че не сѫ обрѣщали внимание на показанията на поларизатора, а съ едно само „цвѣклото е зреѣ“ сѫ опредѣляли елемента на зрѣлостта, когато то е щѣло подиръ една или една и половина недѣли да прѣположиме да има съ 1 или 2 % повече захаръ. Такава грѣшка влече подиръ себе си голѣми загуби за фабrikата, тѣй като тя и безъ това е принудена да обработва въ захаръ захарното цвѣкло, дали то съдѣржа съ 1 — 2 % повече или по малко захаръ. *) Отъ друга страна не добрѣ узрѣлото цвѣкло мѣжно се спазва, въ добро положение до като се фабрикува, отъ което фабrikата и въ такива случаи може да има голѣми загуби.

Независимо отъ това, че фабrikата ще има известна загуба, ако цвѣклото се извади по рано, отъ колкото би трѣвало, но това сѫщото е и за земедѣлците, ако управлението по фабrikата остави цвѣклото на нивата му по кжено отъ половината на м. Октомври, защото тѣ нещо иматъ време да пригответъ нивите си за пролѣтните сѣидби.

Безъ помощта на поларизатора земедѣлци тѣ могатъ да познаятъ да ли цвѣклото е зреѣ или не по слѣдующите признаки:

а) Три четвърти часть отъ листата опадватъ или исхвѣватъ и

б) Най горните листа трѣба да бжджатъ мѣтно-жълто зелени.

Цвѣклото узрѣва мѣжно или неправилно още отъ едно обстоятелство, което трѣба да се забѣлжи тукъ, то е, че много отъ земедѣлците на стопанствата имъ кжсватъ листата му още когато е младо. Това е въ ущърбъ, разбира се, на захарността, тѣй като листа е именно при органа гдѣто се образуватъ органическите вещества, къмъ които спада и захарта.

*) Да прѣположиме че захарното цвѣкло съдѣржа съ 1 % по малко захаръ. Отъ 100,000 % цвѣкло фабrikата при един и сѫщи расходи ще употреби съ 1,000 % по малко захаръ. Ако сѣтаме, че 1 % захаръ струва 60 лева, то загубата на фабrikата въ този случай възлиза на 60,000 лева.

Слѣдъ като се опреѣдѣли дѣйствителниятъ периодъ, прѣзъ които цвѣклото съдѣржа най-много захаръ пристῆпа се кѣмъ прибирането му. Въ малкитѣ селски стопанства вадението на цвѣклото става съ помощта на обикновенна лопата, а въ по голѣмитѣ цвѣклото се вади съ особени за тази цѣлъ машини, наречени *Цвѣкловадачки*. Вадението на цвѣклото трѣба да става въ сухо врѣме, защото въ такъвъ случай то бива чисто отъ прѣстъ. Слѣдъ като се извади цвѣклото било съ лопата или цвѣкловадачка пристѣпя се кѣмъ очистването му отъ листата и излишните корени. Листата съ зелената част отъ главата на цвѣклото и оцапката му се отрѣзватъ, и така се оставяютъ да стоїтъ 24 часа при обикновенна снета температура. Слѣдъ като се измине това врѣме трѣба да се съхрани или да се прѣдава въ фабриката. Отъ опити се знае, че цвѣклото, което е стояло само 24 часа на отворено място, губи отъ водата си 6 — 8 %, а ако стои 3 дни въ тѣмно помѣщеніе губи отъ водата си 16 %. На първъ поглѣдъ всѣкому ще се струва, че колкото по дѣлъ врѣме стои цвѣклото на въздуха съ цѣлъ да му се испари водата, толкози то ще бѫде по богато на захаръ; въ дѣйствителностъ това не е така, тѣй като при испаряването на водата, спорѣдъ опити направени отъ Д-ръ Кнауеръ ставатъ различни химически промѣнения и въ състава на мѣста (сокътъ въ цвѣклото). Въ такъвъ случай губи и производителя и фабриката: първия, че ще продаде по килограмми по малко цвѣклото, а втория ще губи въ това, че увѣхналото цвѣклото по мѣжно се прѣработва отъ колкото прѣсното.

Колкото по прѣсно се заравя цвѣклото въ земята на съхранение, толкози то по добре се спазва.

Съхраняването на цвѣклото въ земята става по слѣдующий начинъ:

Ископава се единъ трапъ въ земята, който да бѫде $1\frac{1}{2}$ стъпка дѣлбокъ и 5 — 6 стъпки широкъ, а произволно дѣлъгъ. *)

Една стъпка на височина трапа се испѣльва съ цвѣклото, върху което се насипва около 20 см. прѣстъ. Подиръ прѣста се поставя втори пластъ отъ 25 — 30 см. цвѣклото и тѣй нататъ се продължава редението цвѣклото и прѣстъ, до като купчината достигне на височина 80 — 90 см. отъ земята на горѣ. Сега върху цвѣклото се нахвѣрлва $2\frac{1}{2}$ стъпки прѣстъ. Ако зимата е много суха, то върху цвѣклото се нахвѣрлва още $1\frac{1}{2}$ стъпка земя, като сѫщеврѣменно се полива пѣлатата камара съ вода. При съхранението на цвѣклото по този способъ трѣба да се обѣрца вниманіе на това, че земята въ която лѣжи цвѣклото

и съ която се покрива да бѫде винаги влажна. Така съхраненото цвѣклото може да стои въ земята 6 — 7 мѣсеки безъ да се развали.

Най-распространена метода за съхранение на цвѣклото е тази съ помощта на слама въ сухъ трапъ. За тази цѣлъ се ископава трапъ въ сѫщите размѣри, както онзи при първата метода, като се остави да исххне.

Прѣди да се пристѣпи кѣмъ съхранението на цвѣклото трапа се постила съ суха слама отдолѣ и отъ странитѣ. Такъ приготвенъ трапъ се испѣльва съ цвѣклото, което е стояло 24 — 36 часа на открито място. Слѣдъ като се испѣлни трапа, цвѣклото започва да се реди падъ земята въ видъ на пирамида до 60 см. на височина. Завѣршеното цвѣклото се покрива пакъ съ суха слама, връзъ която се натрупва една и половина стъпка земя. Ако зимата е много студена, върхъ първия пластъ земя се туря втори пластъ слама, върхъ който се натрупва други пластъ земя. При затрупването на цвѣклото особено внимание трѣба да се обѣрца при поставянието на вентилаторите (душничитѣ), защото безъ тѣхъ цвѣклото може много лесно да загнє. На всѣкой 10 м. се поставя по 1 душникъ, когато цвѣклото е съвсѣмъ здраво, а когато е болно, или неправилно развито душничитѣ трѣба да бѫдятъ по на 6 м далече единъ отъ други.

Отъ най-новите практически наблюдения върху съхранение на цвѣклото се е забѣлѣзало, че последната метода (съхранение на цвѣклото въ сухи трапове) отстѣпва на първата. До колкото е тази практика за прѣпорожчване оставаме да се произнескатъ лица, които сѫ се занимавали по дѣлъ врѣме по въпросната практика. И при едната и при другата метода трѣба да се гледа щото да не се оставя въ трапа наранени или загнили глави цвѣклото.

(Слѣдва.)

Нашитѣ мажски мънастири и землемѣлието при тѣхъ.

(Продължение отъ брой 14).

Ние имахме една Петро-Павловска, а сега Самоковска Духовна Семенария, което училище на място да ни дава добре образовани свѣщенници, а тѣ ученици на място да облѣкѫтъ расото, — ставатъ разни чиновници и чиновничета изъ канцеларийтѣ на разните видове учрѣждения.

Много се отдалечихме отъ въпроса си само да наведемъ нѣкои горчиви истини, които не малко ще помогнатъ на приятелите желающи да расчепкѫтъ този важенъ въпросъ по на ситничко, съ цѣлъ щото и пай тѣнкитѣ му нервички да може да се изучи тѣхното дѣйствие, или пъкъ да имъ се даде съответствующе направление.

*) Дѣлжината на трапа зависи отъ количеството на цвѣклото, което ще се спазва.

имъ се даде съответствующе направление.

Защото имотите на другите мънастири изъ България не познаваме, за това да не бѫдемъ го-
лословни, ще поговоримъ за тѣзи — на Троянския
мънастиръ, които отъ части познаваме; казваме
така, защото може нѣкой по-добре да ги познава,
та да може допълни въпроса, ако желае, за
въ бѫдже.

Този мънастиръ прѣди 15 — 20 години има-
ше добро скотовѣдство състояще отъ около:

1) овцѣ	2000,	7) мисирки	100-200,
2) кози.	1000,	8) гължби	1000,
3) коне	3-400,	9) кокошки	1000,
4) говеда	150-200,	10) нѣколко пауни и	
5) свине	3-400,	11) магарета	20-30,
6) гъски	4-500,		

които холяха съ разните добитъци. Това богат-
ство състояще отъ жива стока и при срѣдна тър-
говска цѣна струва не по-малко отъ 60,000
лева. Незнамъ що правихъ, що струвахъ калу-
геритъ въ 1 — 2 години испродадоха единъ на
други и на търговци всичкия почти скотъ, когото
изброяхме по-горѣ и съднаха тогава на брой 20-30
дупни калугери въ мънастира на готово да се хра-
нятъ. Въ църквата на този мънастиръ ходихъ
селата: Колибите, Орѣшакътъ, Чатрешкото, съ
свойтъ махали и много отъ махалитъ на Троян-
ската Градска община, които сѫ по-близо до мъ-
настиря, отъ колкото до градската църква. Тѣзи
села и махали годишно на дискоса, отъ свѣщи и
отъ калугеритъ, които имъ сѫ енорийски свѣщен-
ници се внася приблизително не по-малко приходъ
въ мънастира годишно 15,000 лева; всѣка година
на 15-ий Август и 8-ий Септемврий става па-
наиръ, който трае по 4 — 5 дни; въ това врѣме:
отъ кирии на дюгени, отъ кирии на стантъ за
гоститъ, отъ доброволни пожертвования се съби-
ржатъ не по-малко отъ 20,000 лева. Освѣнъ тѣзи
доходи, мънастиря има: воденици, тепавици, зда-
ния подъ наемъ, градини подъ наемъ и отъ тукъ
получава 8 — 10,000 лева годишно: Ето това е
единъ приходъ отъ около 45,000 лева. Освѣнъ
земедѣлческиятъ приходи, мънастиря има опще слѣ-
дующитъ имоти около:

1) джбова и букова гора	15000	декара,
2) ливади.	5000	"
3) лозя.	500	"
4) бахчи съ сливи	100-150	"
5) ниви	6000	"

всичко около 27,000 хиляди декара земя състояща
отъ разни култури; ний ще рѣчемъ: декарътъ
годишно да донесе единъ левъ чистъ приходъ,
тѣ сѫ 27,000 лева, ами плюсъ и горнитъ,
годишниятъ приходъ 45000, всичко ставатъ най на
долна (страна) смѣтка 72,000 лева годишно;
като спаднемъ най-много отъ тѣзи кръгла
сумма за поддържание годишно на 30 души
калугери 20,000 лева и 2,000 лева данъкъ,

ще остане чистъ годишенъ доходъ 50,000 ле-
ва. Ами когато мънастиря държъше скотовѣд-
ство, ами я смѣтнете, че той мънастиръ е забо-
гатълъ опче отъ прѣди 100 години и дава еже-
годно приходи, какво народно богатство би се на-
трупало, ако въ него имаше ступанска организа-
ция на земитъ и свѣстенъ контролъ; сега отъ
това богатство да се урѣждатъ други народни
работи като: сиропиталища, разни специални учи-
лища, въ които да могатъ се въспита и тѣзи дѣ-
ца намѣрени на путь, та да не ставатъ развале-
ни улични хора . . . . .

Ето отъ гдѣ се разбира още, че работитъ въ
мънастиря сѫ крайно занемарени: край самитъ
врата на мънастира има градини не по-малко отъ
100 декара, които за развлечение на врѣмето и да
се дояде хлѣбъ на калугеритъ и пай вече за лю-
бопитство на растителното царство, което трѣбва
да изучватъ, защото се хранятъ отъ него: трѣб-
ващите самитъ калугери да ги обработватъ, а тѣ
сѫ ги дале подъ наемъ и зеленчуци за мънасти-
ря си купуватъ; това е краенъ дембелликъ; нѣ-
ма, значи, да откажите, ако сравнимъ калугерския
животъ съ този — „на какавидата въ копринени
пашкуль“; когато, ако има единственни хора, кои-
то да иматъ сумма врѣме: за занимание, за рабо-
та и за мисляние, то сѫ калугеритъ, за това нѣ-
ма защо да се сърдїйтъ, за гдѣто имъ прикачих-
ме нѣкои епитети.

Ний питаме г-да калугеритъ, да ни кажатъ
гдѣ имъ сѫ: овощните градини, зелинчарските
градини, пчеларниците, бубарниците, конеятъ, ко-
зитъ, овцѣтъ, свинетъ, говедата, птицевѣдството,
полските произведения; приработените произведе-
ния: ракия, вино и др. и съ какво се занимаватъ
не свѣщенно-дѣйствующите калугери и най пос-
лѣ: кждѣ отиватъ мънастирските приходи, тѣй
като 20 — 30 души калугери не сѫ въ положение
съ свойтъ организми да онищожаватъ толкова
приходъ. Съвсѣмъ не е желателно да видите ка-
лугерь, че обѣдва самъ въ килията си печена ко-
кошка, бѣклица вино и прѣсна пита; а трѣбвало
би всичките калугери, безразлично въ мънастира,
да се хранятъ въ общата трапезария и съ опредѣ-
лена норма на человѣкъ за цѣла година, а изли-
шека отъ хранитъ да се продава на търгъ. Воде-
ницитъ, тепавицитъ, зданията извѣнъ мънастира
сѫ подъ наеми, ливницитъ за свѣщи при мънаст-
тиритъ сѫщо да се даватъ на търгъ, а не лично
калугеритъ да ги експлоатиратъ. При всѣки мъ-
настиръ да се устрои по една библиотека съ от-
брана литература и да се абонира съ по 2 — 3
течения отъ разните специални списания и вѣ-
стници като: земедѣлчески, търговски, медицински,
Ветеринарни, политически, религиозни и списания
по дѣрводѣлството, та да могатъ калугеритъ да
се само-образоваватъ; освѣнъ това, по образованитъ
калугери да бѫдятъ задължени да подпомагатъ

малограмотнитѣ за образованіето имъ, единъ видъ, да си правиѣтъ вечерни училища: защото има нѣкои калугери, които знаѣтъ на изусъ само нѣколько молитви, а отъ четиво и писмо нищо не разбираятъ, та доста смѣшно излиза да бѫде подписанъ попа за неграмотността му.

Отъ тукъ нататъкъ ще ни разберете, читате лю, защо искаме такова прѣобразование въ наши тѣ межки мънастири. Знае се още отъ исторіята: колко Царе и велики мѫже, слѣдъ като се оттеглиха по разни причини отъ политический животъ отиватъ въ тѣхни замоци, или въ нѣкои мънастири и прѣкарватъ останжлите години отъ живота си въ земедѣлие и четиво, или пѣкъ да поправиѣтъ хигиенически поврѣдоното си здравие; освѣнъ това, ние знаемъ, че доста приятно ще бѫде на посетителитѣ на мънастиритѣ, когато сѫтѣхните празници, като видиѣтъ добре урѣдени: овоцникъ, пчеларница, млѣкарница, птице- заводня, урѣдени гори, лозя, изби, зеленарски и цвѣтарски градини, разни добитъци, земедѣлчески машини, бубарница, рибникъ въ нѣкое езеро отъ пестърва и др. Въ такъвъ случай посетителитѣ на мънастиритѣ съ каквато и цѣль да бѫдятъ отишле, като видиѣтъ нѣкои изящни нарѣди въ полското ступанство ще останжтъ и задоволни, слѣдъ като разглѣдятъ отдѣлно всѣки сервизъ въ ступанството и не ще испуснатъ да не кажатъ: „това е рай Божий“. Ако посетителитѣ намѣрятъ такива организации въ мънастиритѣ, то не ще съмнѣніе, че калугеритѣ ще бѫдятъ по сипани съ честь иуважение за трудолюбието имъ; ами ако, намѣрятъ нѣкоя вавилония и Диогенъ друмѣ въ бѣзвата, Бахусъ се тѣрколилъ въ нѣкоя тина, „както що бѣ видѣлъ Бай Ганю (Богъ да го прости) въ единъ отъ Вратчанските мънастири, написано въ подлистникъ на в. „Знаме“ отъ Априлий п. г.“, тогава и да не помислюва человѣкъ за мънастирски животъ.

Спорѣдъ насъ, ще бѫде най добре: ако Министерството на Исповѣданіята, това на Земедѣлието и Св. Синодъ влезятъ въ споразумение и изработятъ единъ законопроектъ, въ когото да се говори, че имотитѣ (землищата) на Български тѣ мънастири да се организиратъ въ образцови чифлици, като се разграничи ступанството полско всестранно; Министерството на Земедѣлието да назначи въ всѣки мънастиръ по двѣ специални по земедѣлието лица, които да нарѣждатъ и управляватъ полското ступанство при мънастири. Мънастиръ имеющъ по-малко отъ 500 хектара земи съ разни култури да се завожда при него само: пчеларство и овоцарство отъ едно ступанско лице; освѣнъ това, всичките калугери, които нѣматъ инории да бѫдятъ поставени рѣководители по на единъ сервизъ като за това ги назидаватъ специалнитѣ по земедѣлието лица управляющи имотитѣ; при това, мънастирските имоти да се

освободиѣтъ отъ Държавенъ данъкъ, а приходите колкото би се получили да се даватъ на расположението на горнитѣ двѣ министерства за урѣждание на други народни цѣли. Излишно е щото постоянните комисии да прѣтоварватъ данъко-платгци съ излишни върхнини за острояваніе Окр. образцови чифлици, складове за жребци и бикове, когато такива най добре бихъ станали въ мънастиритѣ, на които имотитѣ сѫ сѫщо народни, а не отъ тѣзи народни богатства да си червиѣтъ калугеритѣ вратоветѣ. Урѣдътъ ли се такива чифлици при мънастиритѣ, те принескатъ много по-голѣма полза, отъ колкото сегашните земедѣлчески Надзиратели, които се скитатъ отъ село на село и се мѫжатъ да обработватъ земедѣлието въ България съ уста; не се сърдете, Г-да Надзиратели, че на много място Ви подсвиркватъ за идеалнитѣ сказки, защото пословицата говори: „лозето иска мотика, — а не молитва“, „България иска Караджата, — а не Екзарха“.

За насъ, до сега съвсѣмъ е неизвѣстно кѫдѣ се трупа парата на мънастиритѣ, нито пѣкъ да знаемъ, че се поддържатъ нѣкѫдѣ училища и ученици по разни специалности; затова съ тѣзи си статии искаме да сѣтимъ хората, гдѣто трѣба, да обѣрнатъ внимание върху мънастирските доходи и не тѣй да се дѣржалъ распуснато, както е било до сега. Не намираме за порядчично, щото ликвидирането на мънастирските капитали да се извѣрши пакъ отъ духовници, а отъ граждански лица. Ако тѣй отиватъ работитѣ и за въ бѫдеще съ мънастиритѣ, не е чудно, щото единъ денъ да се види, че калугеритѣ, или други лица да притѣжаватъ крѣпостни акгове за недвижимите мънастирски имоти; даже ние се съмняваме за имотитѣ на единъ дѣвически мънастиръ, че фигуриратъ на името на егуменката, ама до като не изучимъ добре дали е вѣрно, нѣма да явяваме. Не ще бѫде злѣ, ако М-вото на Исповѣданіята натовари чрѣзъ надлѣжното министерство Окр. Инженери, на които въ Окрѣзитѣ имъ има мънастири, та да имъ сѣмѣжъ планъ на землищата съ разните култури. Отъ Народното Събрание на нѣкои отъ мънастиритѣ е дадено право да съставляватъ отдѣлни общини, когато не е съгласно съ Конституцията да се дѣли Бъл. народъ на съсловия.

Пищущий тѣзи рѣдове, мисли, че сессията на Народното Събрание вече наближава да се съберѣтъ Народнитѣ Прѣдставители, та въ такъвъ случай Министерствата, на които натяковахме за урѣжданието на мънастирските имоти иматъ доста врѣме да се позанимаютъ по този тѣй важенъ въпросъ. Тукъ, ако нѣщо се направи по като хората, вѣрваме, че и калугеритѣ ще се осмихнатъ; освѣнъ това, едно Народно богатство ще бѫде турено въ рѣдъ, което пакъ на народа ще принесе полза.

5-ий Септември 1897 год.

Б. Слатина.

П. Врачовски.

НАШИТЕ ПАСИЩА.

Погледнете въ който искате земедѣлски журналъ на всѣкѫдѣ ще видите писано по нѣщо за подобрење на скотовѣдството, като се упомява всевъзможни мѣрки за подобренето му: едни укажватъ методитѣ на развѣжданието, други начинитѣ на хранението и гледанието на домашнитѣ животни, трети указватъ, че конкурситѣ сѫ главния лостъ за подигание на скотовѣдството, при това и Министерството на Търговията не се е забавило отъ да праща окрѫжно слѣдъ окрѫжно все за благото на бѣдното ни скотовѣдство. Пишущитѣ по подобрење на скотовѣдството ни, когато пишатъ си въобразяватъ, че на прѣде имъ стои нѣкоя отъ западно европейскитѣ дѣржави, а не България и другъ путь съмъ ималъ случай да казвамъ, че при днешната система по която се използва земята у насъ, и по която не могатъ да се увеждатъ и распространяватъ крѣмнитѣ растения, не можи се направи никакво подобрење, нито по скотовѣдството, нито по земедѣлието, защото тѣ сѫ така свѣрзани, че отъ подобренето на едното зависи и на другото и обратно. Не е достатъчно да се указватъ методитѣ по които трѣбва да се развѣждатъ домашнитѣ животни, за да се подобриятъ и начина по който трѣбва да се гледатъ и хранятъ, а трѣбва да се укажи на храната, съ която трѣбва да се хранятъ домашнитѣ животни и отъ гдѣ ще се вземе, когато за увеждане и распространение на крѣмнитѣ растения, за които съмъ говорилъ и другадѣ, и дума неможе да стане при днешнитѣ условия за използване на земята. Едничката надѣжда да намѣриятъ по добра храна домашнитѣ животни, остава върху тази, която тѣ взематъ отъ пасищата почти прѣзъ цѣлата година.

Ела да видишъ въ какво състояние се намиратъ пасищата ни, за които е думата въ настоящата статия. На кѫдѣто и да отидите, вий ще видите едно и сѫщо нѣщо, че нашите пасища се намиратъ въ плачевно състояние, всичкия добитъкъ събранъ на едно място:олови, крави, коне, биволи, овце, свине па даже и гжскитѣ, болни и здрави се въ една нория и гдѣто помине върбище прави. Свинетѣ, на които работата е да си тѣрсѧтъ храната подъ земята сѫ обѣрнѣли пасищата на половина ниви и вмѣсто хубава трѣба ний виждаме бодилъ и буренъ и никой не се е погрижилъ да го очисти; па и тамъ гдѣто природата е надарила нѣкои по хубави пасища и тѣ сѫ извѣнрѣдно занемарени и немогатъ да удовлетворяватъ нуждитѣ на добитъка.

Първото нѣщо, което трѣбва да се направи за подобрење на бѣдното ни скотовѣдство спорѣдъ менъ е да подобримъ пасищата, та да снабдимъ домашнитѣ животни, поне прѣзъ лѣтния сезонъ съ по добра храна и да ги избавимъ отъ

заразата на всевъзможни епидемически болѣсти, защото пасищата ни за сега сѫ огнища на всички върлующи болѣсти по добитъка. Подобренето на пасищата за сега ще стане, като се подраздѣлѣтъ на участъци, така щото да има участъкъ за всѣки видъ домашни животни и единъ повече, подиръ това да се очистятъ отъ бѣдия, тѣрнето и разните бурени, и да се отводнатъ всичкитѣ геолища, на които водата е застоеала и се вмирила, което ще стане като се прокопаатъ, или пъкъ да се посадятъ съ такива дръвчета, които ще истегнатъ влагата, или най-сетне да се заградятъ било съ окопъ, било съ плетъ, така щото добитъка да се пои винаги съ изворна и рѣчна вода.

При раздѣлението пасищата на участъци най-първо се отдѣля участъкъ за болни животни, като се глѣда дѣ бѫде естествено заграденъ или да се загради било съ плетъ било съ окопъ, или само съ трапчета и купчени. Този участъкъ ще стои готовъ и въ случай, че се появи нѣкаква епизотия по добитъка, било шарка по овцетѣ или щапъ и пр. И щомъ се констатира, че нѣкой стадо е заразено отъ извѣстна болѣсть веднага да се изолира въ определенія участъкъ за тази цѣлъ. При раздѣлението на пасищата винаги трѣбва да се отдѣля и участъкъ за свинегѣ и той да бѫде по край воднитѣ мяста или въ едригѣ гори, гдѣто има плодове отъ дѣрвета и свинетѣ никога да не се пушатъ въ другъ участъкъ, освѣнъ въ определенія зи тѣхъ. Границитѣ, които ще отдѣлѣтъ участъците могатъ да бѫдатъ естественни, като: пѫтища, рѣки, горички и пр. или пъкъ да се изкопаатъ трапчета и да се направятъ купчинки.

Единъ путь раздѣлено пасището на участъци и почищено остава да се пуша добитъка въ него на паша. Пускането на добитъка ще става така: едрия рогатъ добитъкъ се пуша въ този участъкъ въ който трѣвата е най-едра; еднокопитнитѣ, въ който е по дрѣбна; овцетѣ, въ който е най-дрѣбна и единъ участъкъ ще има запазенъ, и щомъ едрия рогатъ добитъкъ опасе едра тѣрба въ своя участъкъ пуша се въ запазения, подиръ него върви еднокопитния и най-подиръ дребния (овцетѣ), така щото движението на добитъка въ пасището ще бѫде кръглообразно и винаги ще има по единъ участъкъ съ хубава тѣрба, който може да остане съ едра тѣрба и за прѣзъ зимата, да намира по нѣколко годѣ храна добитъка, защото обичай е остало у насъ да се искарова и едрия добитъкъ на паша зимно врѣме ужъ да се расходелъ.

При това не трѣбва да се забравя, че пасищата трѣбва да се ториатъ, което става, като се остави добитъка прѣзъ лѣтния сезонъ да спи по къра, но да не се оставя постоянно да пладнува и спи на едно място, а да се прѣмѣстї, така

щото да може на всѣкадѣ да се натри пасището.

За подобреніе на пасищата има много срѣдства, но тѣ за сега не отговарятъ на економическитѣ си условия и затова не говорихъ за тѣхъ, а казахъ само това, което може да се направи безъ никакви материални срѣдства стига да има малко енергия и всичко е постигнато.

с. Самоводени.

Цв. П. Тенджерковъ.

СВѢДЕНИЯ

за

Конкурситѣ по земледѣлието и скотовъдството прѣзъ 1897 год., извлечени изъ свѣденіята на прѣдсѣдателитѣ на распорѣдителнитѣ комиссии.

XVI. Конкурсъ въ гр. Пловдивъ (откритъ на 17 Октомври и закритъ на 21-и сѫщий).

Благодарение на много доброто врѣме, конкурса биль открыти при извѣрѣдно голѣмо число посѣтители, съ водосвѣтъ извѣршеѣ отъ мѣстното духовенство, воглаве на Пловдивския Митрополитъ и въ присѫствието на другитѣ религиозни началници, консулското тѣло и всички тѣ граждански и военни чиновници. Изложбата била открита съ подходяща за случая рѣч, въ която между другото, била очертана и икономическата программа на Министерството на Тѣрговията и Земледѣлието. На конкурса сѫ се явили 9 изложители съ жребци отъ 4 години на горѣ и съ твърдѣ добро тѣлосложение, 19 изложители съ кобили, придружени съ тѣзъ годишни жребчета, 36 изложители съ кобили, пустнати на правителственни и окрѣжни жребци, 67 излож. съ много добри млади жребчета и кобилки, 6 излож. съ катъри, 2 излож. съ магарета. Въ конкурса взели участие ежено, въ отдѣлни прѣкрасни групи, Садовскитѣ жребци, кобили и кончета, както и 15 окрѣжни жребци. Общото мнѣніе, че конкурса биль единъ отъ най-сполучливитѣ. Изложенитѣ прѣдмети отъ Садовското Земледѣлческо Училище и индустриалната секция, привличали най-вече вниманието на посѣтителитѣ и изложителитѣ. Съ едѣръ рогатъ добитѣкъ сѫ се явили 80 изложители, съ овце и кози 20 излож., съ свине 15 излож., съ пчели 12 излож., съ земледѣлчески ордия и машини 4 излож., съ пастарма 3 излож., съ картофи 8 излож. и съ макъ 8 изложители. При изложбата на едрия рогатъ добитѣкъ забѣлѣзала се е отрадното явление, че земледѣлческото население около градовете е напълно съзнако ползата и голѣмата икономическа важность отъ крѣстосванието на мѣстната рогатъ добитѣкъ съ швейцарски бикове отъ породите „Сименталь“ и „Швицъ“. Нѣкои отъ земледѣлцитѣ прѣставили такива подобрени крави, които даватъ по 14 — 16 литри млѣко на денъ. Отъ мѣстната сивъ рогатъ добитѣкъ, който се отвѣжда въ голѣмъ размѣръ въ Пловдивский Окрѣгъ, били прѣдставени доста добри екземпляри, но въ массово отношение той билъ изродешъ до толкова, че ако Правителството не вземе съответствени мѣрки за подбренето му, ний ще бѫдемъ въ едно кратко врѣме лишиeni отъ всички тѣ пазари, — нѣщо, което съ скрѣбъ констатиратъ всички тѣрговци и дѣловити земледѣлци. — Отъ изложенитѣ свине се вижда, че и въ туй отношение е направенъ значителенъ прогреѣ, благодарение на Садовскитѣ Иорклири и Ерклири, свине отъ английски породи. Но общото мнѣніе на земледѣлцитѣ е било такова, че, както свинетѣ, така и другитѣ домашни животни нѣма да се подобрятъ въ достатъчнѣ размѣръ, до гдѣто приложения въ тѣзи прѣдприятия земледѣлчески редъ не се постави на здрави основи чрѣзъ едно широко развитие на застрахователното дѣло и съ снабдяването на страната съ по-голѣмъ и достатъчнѣ за земледѣлцитѣ и тѣхнитѣ осѣдни срѣдства ветеринаренъ персоналъ, — нѣщо което за

сега нѣма. По домашнитѣ птици се е забѣлѣзвало сѫщо едно значително подобреніе, благодарение на крѣстосвание на мѣстнитѣ птици съ пѣти отъ породите: Худанъ, Плимутъ-Рокъ, Ланшинъ, Браунъ, Лафлешъ и Падава. — Въ изложенитѣ кошари съ пчели се е забѣлѣзъ ало доста кошери отъ Дзирдоновата и Лайансовата система. — Отъ изложенитѣ земледѣлчески произведения се изваждало заключение, че културата на кърмнитѣ и индустриално трѣви и растения отивала бѣрже напрѣдъ.

На 19-и Октомври конкурсътъ биль закритъ, съ подобрана въ случаia рѣч, отъ Г-на Главния Секретарь на Министерството на Тѣрговията и Земледѣлието. При закриването присѫствували: Прѣдсѣдателя на Народното Събрание, Д-ръ Янкуловъ, дошлилъ отъ София Народни Прѣдставители и частни лица, часть отъ консулското тѣло, офицеритѣ отъ Пловдивския гарнизонъ, мнозина учители и ученици отъ мѣстнитѣ народни училища и гимназии, както и една извѣнрѣдно голѣма публика отъ граждане и селяне. По случаи на тѣржеството земледѣлцитѣ и индустриалцитѣ направили една искрена вѣрно-подданическа манифестация за Августейшии покровителъ на конкурса, Н. Ц. В. Господаря, който, по примѣ; а на свя славенъ прадѣдо Хенрихъ IV, е взялъ подъ свое покровителство и въ своите Августейши рѣчи каузата на земледѣлцитѣ и индустриалцитѣ. Общо мнѣніе на присѫствующи за констатиране резултата на конкурса било това, че прѣкраснитѣ жребчета и други твърдѣ подобрени животни и земледѣлчески произведения може да служатъ като гордость за българските земледѣлци и тѣ по естеството си оправдаватъ, по най-необходимъ начинъ, правата на онази икономическа политика, която съставлява базисъ за дѣятелността на Министерството на Тѣрговията и Земледѣлието. Нѣкои отъ присѫствующи дипломатически агенти съ радостъ констатирали правия цѣль, въ който българските дѣятели сѫ влезли, като сѫ почнали да учѣтъ населението да подобрява своето производство, съ което се повдига и кредитъ на самата страна. — При закриването на конкурса били раздадени 12 награди за жребци, 96 награди за жребчета отъ правителственни жребци, 47 — за кобили съ тазъ годишни жребчета, 6 — за катъри, 2 — за магарета, 8 — за домашни птици, 12 — за овце и кози, 9 — за свине, 44 — за крави, биволици и телци, 10 — за пчели, 4 — за земл. ордия и машини, 3 — за лоцерна, 8 — за картофи, 9 — за макъ и 1 — за фастъци. — Въ скачкитѣ взели участие 12 души, и пространството отъ 9 километра било прѣминато отъ първия надпрѣпускане въ 9 минути и 25 секунди, отъ послѣдни — въ 11 минути и 40 секунди. По случаи на станжалитѣ скачки заинтересованитѣ изложители исказали мнѣніе, че то въ бѫдещите скачки да взематъ участие и г. г. офицеритѣ и войници отъ кавалерията и артилерията. — Слѣдъ раздаванието на наградитѣ изложителитѣ и тѣхнитѣ приятели сѫ се сѣбрали на скроменъ и братски земледѣлчески банкетъ, гдѣто Г-нъ Д-ръ Янкуловъ вдигналъ тостъ за Господаря: Г-нъ Окрѣжния Управителъ, Горбановъ, пилъ за г. г. Министрите и онѣзи дѣржавни дѣятели, които работятъ за подвигането на земледѣлието, работятъ сѫщеврѣменно за укрепляването на отечеството и славата на Господарствия Прѣстолъ. Г-нъ Фетваджиевъ вдигналъ тостъ за здравието на г. г. Народнитѣ Прѣдставители, които, като проникнати отъ идеята за добрѣ разграничитѣ интереси на България, не исpuщатъ нито единъ случай, за да помогнатъ на българското земледѣлие и неговите прѣдни учители и рѣководители. Прѣдсѣдателя на Окр. Постоянна Комисия, г-нъ Донковъ, напиль за Министерството на Тѣрговията и Земледѣлието и неговия шефъ, г-нъ Министра Величковъ; и г-нъ Ив. Сарановъ, началникъ на земледѣлието, — за прѣусвѣдване трудолюбивия и неуморимъ български земледѣлецъ, който е душата на нашия икономически битъ, и който справедливо заслужава най-голѣмо внимание на всѣко едно патриотическо правителство. Били пати сѫщо много наздравици за г. г. офицеритѣ отъ нашата армия, изложителитѣ, земледѣлцитѣ, индустриацитетѣ, тѣрговци и занаятчийтѣ; но най-силно впечатление произвело рѣчта на Селджиковски земледѣлецъ и изложителъ, Хр. Славковъ,

които съ єдно необикновенно за земедѣлците краснорѣчие є описанъ жалното положение на нашите трудолюбиви, вѣрни на Господаря, земедѣлци, вслѣдствие на това, че у тѣхъ отсѫствува онова обществено самосъзнание, което, като се развиши имъ даде възможность да тежатъ най-много при решението на нашите общественни работи. Той вѣрва, че за въ бѫдѫщъ въ България ще сѫществува една можица и съ знание на своите права земедѣлческа класа: но това бѫдѫщъ трѣба да се ускори чрѣзъ здружаванія, уредени по законодателенъ рѣдъ (земедѣлчески синдикати). Той мисли, че бѫдѫщето на страната се застрашава, ако нашата младежъ не се направи къмъ техническо учение, и ако священицитѣ и народните учители не се заловятъ ржка за ржка съ земедѣлците въ полето на тѣхното прѣусвѣтваніе.

Военната ремонтна комиссия купила при конкурса 22 доброкачественни коне за кавалерията и артилерията и съ цѣна 400 — 700 лева единия.

Болѣсти въ домашните птици.

Често шати въ домашните птици, а именно у кокошкитѣ, мисиркитѣ и патицитетѣ се явява болѣстта, така наречена „водянка“, която ги прави да бѫдѫтъ умарлушки. Причинитѣ на тая болѣсть проистичатъ повечето отъ простудяваніе, или отъ недоброто имъ храненіе. За изѣряваніето на такива птици, трѣба да имъ се дава нѣколко дни наредъ по 2 — 3 зърна черенъ пиперъ, намазанъ съ масло или по една малка главичка печень кромидъ (арпаджикъ). Тази болѣсть се цѣри съ успѣхъ само, ако тя не се е усилила.

„Отзивъ.“

КОРРЕСПОНДЕНЦИЯ.

Г-ну И. К. Капиноглу въ Бургасъ. На зададенитѣ отъ Васъ въпроси, не можемъ да отговоримъ, понеже затова се изис-

ка извѣренъ трудъ, а отъ друга страна, Вий не сте абонатъ на вѣстника ни. Можемъ да Ви усѫдимъ съ това, като Ви посочимъ списанията кѫдѣто е писано по това. Подробно разгледани зададенитѣ въпроси ще намѣрите въ сп. „Орало“ година IV.

Г-ну И. Х. въ Руссе. Статията Ви може да бѫде напечатана, слѣдъ като ѝ прѣработите по внимателно.

ПОПРАВКА.

Въ брой 14 страница 110, рѣдъ 7 вмѣсто жива чети тиха, на редъ 11 вмѣсто имата ѹ чети шията ѹ. На редъ 16 вмѣсто ѹ ѵса чети дѣлга.

Най училиво молимъ нашите сътрудници ЧИСТО И ОТЧЕТЛИВО да написватъ статиите си, като избѣгватъ много зачерквания. — Непрѣписаните статии нѣма да се помѣстватъ.

Отъ Редакцията.

ОБЯВЛЕНИЕ

Я ВЯВА се на всички наши лозари, че редакцията може да имъ достави книгата: „Ржководство по лозарството“ отъ Хр. С. Георгиевъ, като испратятъ стойността на книгата — 3 лева и 25 ст. за пощенски разносчи по испращанието.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ БЮЛЕТИНЪ

Отъ 27-и Септемврий до 10-и Октомврий 1897 година (по старъ стилъ).

Число	Плѣвенъ		София		Габрово		Ломъ		Обр. чифликъ Руссе		Варна		Кюстендиль		с. Садово			
	Макси- мална	Мини- мална	Макси- мална	Мини- мална	Макси- мална	Мини- мална	Макси- мална	Мини- мална	Макси- мална	Мини- мална	Макси- мална	Мини- мална	Макси- мална	Мини- мална	Макси- мална	Мини- мална		
27	12.2	4.2	—	—	9	1	—	—	12	2	—	—	13	5	—	—	14	5
28	13.2	4.1	—	—	10	2	—	—	11	4	—	—	13	6	—	—	11	6
29	13.5	7.4	—	—	10	4	—	—	10	5	—	—	16	9	—	—	12	6
30	14.7	8.9	—	—	11	6	—	—	11	8	—	—	16	10	—	—	15	1
1	16.4	4.2	—	—	15	—	—	—	17	2	—	—	17	8	—	—	14	2
2	19.4	3.3	—	—	17	1	—	—	22	4	—	—	22	4	—	—	16	3
3	19.1	5.8	—	—	18	3	—	—	19	4	—	—	21	6	—	—	18	4
4	19.0	4.5	—	—	17	5	—	—	18	4	—	—	26	6	—	—	19	5
5	17.0	5.0	—	—	18	2	—	—	17	3	—	—	20	5	—	—	19	10
6	17.1	3.0	—	—	16	2	—	—	17	2	—	—	19	3	—	—	16	3
7	17.9	3.0	—	—	17	0	—	—	17	2	—	—	19	4	—	—	15	1
8	19.1	4.2	—	—	16	1	—	—	18	2	—	—	22	5	—	—	15	2
9	19.4	3.9	—	—	18	2	—	—	20	4	—	—	22	6	—	—	16	2
10	14.5	8.8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Съобщава: В. П. Вълчевъ.